

Sygn. akt III UK 135/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania A. K.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
z udziałem zainteresowanego K. G. prowadzącego działalność gospodarczą
pod nazwą Usługi Remontowo-Budowlane [...] w B.
o jednorazowe odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 5
lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej zainteresowanego od wyroku Sądu Okręgowego -
Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R.
z dnia 18 stycznia 2018 r., sygn. akt IV Ua [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt [...],
zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
z dnia 14 stycznia 2015 r. w ten sposób, że ustalił, iż zdarzenie, jakiemu uległ E. K.
w dniu 9 września 2014 r., stanowi śmiertelny wypadek przy pracy i zasądził
od organu rentowego ZUS Oddział w R. na rzecz wnioskodawczynie A. K.
odszkodowanie w wysokości 68.600,52 zł oraz w wysokości po 13.233,99 zł z tytułu
zwiększenia tego odszkodowania na dwoje małoletnich dzieci. W pkt II orzeczenia
Sąd zasądził od organu rentowego oraz zainteresowanego – K. G. prowadzącego
działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Remontowo - Budowlane [...] w B.
na rzecz wnioskodawczynie kwoty po 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa

procesowego.

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 18 stycznia 2018 r., sygn. akt IV Ua [...], oddalił apelację organu rentowego ZUS Oddział w R. i zainteresowanego K. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Remontowo - Budowlane [...] w B. od powyższego wyroku Sądu Rejonowego i zasądził od organu rentowego oraz zainteresowanego na rzecz wnioskodawczyni A. K. kwoty po 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

K. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Remontowo - Budowlane [...] w B. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w R. skargą kasacyjną w całości. Skargę oparł na podstawach:

1) naruszenia przepisów postępowania, mogącego mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), a to:

a) art. 278 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego przez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu toksykologii i farmakoterapii w sytuacji, gdy pozostały niewyjaśnione okoliczności mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. ustalenie czy spożycie alkoholu przez E. K., gdy zastosowano u niego leczenie przeciwpadaczkowe, spowodowało lub przyczyniło się do zgonu pacjenta;

b) art. 6 Kodeksu cywilnego przez uznanie, iż z faktu, że w sprawie nie można wykazać innej (dodatkowej) przyczyny zdarzenia, nie jest prawidłowe wnioskowanie, według którego wyłączną jego przyczyną jest przyczyna tkwiąca w organizmie poszkodowanego, w sytuacji gdy wnioskodawczyni nie wykazała, że zdarzenie z dnia 9 września 2014 r. zostało wywołane przyczyną zewnętrzną;

c) art. 328 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego przez brak wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku, co Sąd Okręgowy w R. uznał za zewnętrzną, sprawczą przyczynę zdarzenia z dnia 9 września 2014 r.;

2) naruszenia prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.), a to:

a) art. 3 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez jego błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, że zdarzenie z dnia 9 września 2014 r. zostało wywołane przyczyną zewnętrzną, kiedy w rzeczywistości doszło do niego wyłącznie na skutek przyczyny tkwiącej w organizmie E. K., a więc zostało wywołane

przyczyną wewnętrzną, i co za tym idzie zdarzenia z dnia 9 września 2014 r. nie można zakwalifikować jako wypadku przy pracy;

b) art. 3 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez jego błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, że E. K. uległ śmiertelnemu wypadkowi przy pracy, w sytuacji gdy zdarzenia z dnia 9 września 2014 r. nie można uznać za wypadek śmiertelny w rozumieniu ustawy wypadkowej, ponieważ nie istnieje związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy tym zdarzeniem a śmiercią E. K..

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w R. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi, a ponadto o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego oraz za wszystkie instancje.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazując na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Podał, iż istotnym zagadnieniem prawnym jest potrzeba wyjaśnienia dopuszczalności uznania zdarzenia za wypadek przy pracy w sytuacji, gdy Sąd nie ustalił przyczyn zdarzenia oraz nie wykazano zewnętrznej, sprawczej przyczyny zdarzenia. Nadto wyjaśnienia wymaga czy zdarzenie mogło zostać zakwalifikowane jako śmiertelny wypadek przy pracy w sytuacji, gdy żaden z powołanych w sprawie biegłych nie był w stanie wskazać przyczyny zgonu.

Organ rentowy złożył pismo zatytułowane „Odpowiedź organu rentowego na skargę kasacyjną”, w treści którego zawarł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku jej przyjęcia, o uwzględnienie skargi kasacyjnej w całości oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Konstrukcyjne wymaganie skargi kasacyjnej przedstawienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest spełnione jedynie wtedy, gdy skarżący

w wyodrębnionym - odrębnym od uzasadnienia podstaw kasacyjnych - wywodzie prawnym wykaże, że w sprawie występuje jedna z przesłanek przysądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien wskazać na przynajmniej jedną z przesłanek przysądu z art. 398⁹ § 1 k.p.c. i wykazać, że występuje ona w danej sprawie (postanowienie z Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., II UK 712/16, niepubl.).

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego. Jak natomiast wskazuje się w orzecznictwie, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić wyczerpującą argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, LEX nr 2312016).

Skarżący sformułował zagadnienia prawne, mające w jego ocenie uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jednakże w żaden sposób ich nie opisał, tj. nie przedstawił odrębnego od uzasadnienia podstaw skargi wyvodu, mającego uzasadnić wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania. Nie jest natomiast rzeczą Sądu Najwyższego doszukiwanie się wymaganej argumentacji w pozostałej części uzasadnienia skargi kasacyjnej (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 grudnia 2007 r., III CSK 319/07, LEX nr 623803).

Mając na względzie powyższe, należało orzec jak w sentencji.